

(چشم دلم به سمت حرم باز می شود(۲))
با یک سلام صبح من آغاز می شود
پر می کشد دلم به هوای طواف تو
وقتی که لحظه، لحظه پرواز می شود
(قفل دلم شکسته کنار در حرم(۲))
از مرقدت دری به جنان باز می شود
از دل خاک به آسمون پر کشیدیم ثمر ز خون
(یه مشت جوون(۲))

تا بینم حماسه دستای بستمون
از هویزه تا فکه و طلائی جای پای یه مادره تنهایی تنهایی
(که شاهده رهایی(۲))

نگاه مادری خیره به راهه شنیده که جوونش توی راهه
میونه بغضِ سنگی و غم و درد هنوزم مادری چشم به انتظاره
کبوترهای عاشق پر کشیدن اگر چه که شهیدند بی پلاک اند

هوای شهرمون پاک و زلاله
(کی گفته که اسیرن زیر خاکن(۲))

کبوترهای عاشق پر کشیدن اگر چه که شهیدند بی پلاک اند
هوای شهرمون پاک و زلاله (کی گفته که اسیرن زیر خاکن(۲))